

nebenfor stille Forflag om, at der iftedetfor Forflagets § 10, 2det Punktum, fattedes følgende:

„Skulde det Tilfelde indtræffe, at faadan Embedsmands Medvirning ikke i betimelig Tid kan have, kan Protesten optages, af to loofatte Vidner paa den Maade, fom Bøvellovens § 82 jfr. 89 og 91 foreskriver; den optagne Protest, ledfaget af felve Bøveln skal imidlertid inden to Søgnedage forelægges for vedkommende Embedsmand, indføres i hans Protokol og vedlægges denne. Efter dette ikke, har Protesten tabt sin Gyldighed“.

I det foranførte Tilfelde ere Forfkrifterne i Bøvellovsforflagets §§ 19 og 41 jfr. 75 fyldstgjorte, naar blot Protesten af Vidnerne er optagen inden den sammesteds foresvorne Frist, ligesom ogsaa de i Bøvellovsforflagets § 45 jfr. 20 og 30 omhandlede Frister regnes fra den Dag, da Protesten er optagen af Vidnerne.

Sidste Punktum af § 10 bestemmer endelig, at Udskrift af Protestforretningen ikke maa meddeles Andre end Protestekvirenten. Denne Bestemmelse har Udvalget heller ikke ment at kunne gaa ind paa, saaledes fom den staar, da der i hvert Fald ikke bør negtes Rekviritus Afgang til at faae en Udskrift, fom han kan behøve til sit Forvar i Bøvelsagen. Men dernæst har Udvalget anset det for tvivlsomt, om der under de givne Forhold overhovedet bør opstilles Indskrænkninger i Afgangen til at erholde Protestudskrifter meddelte. Det Rigtigste turde vel have været, om man havde gjort en enkelt paa en særlig Maade betegnet Udskrift til det ene gyldige Grundlag for et Bøvelsøgsmaal i Genhold til Bøvellovsforflagets §§ 25, 26 og 30, medens andre Udskrifter vare tilstrækkelige, hvor det blot kom an paa at benytte Protesten som simpelt Bevismiddel. Men en saadan Ordning er man formentlig ved felve Bøvelloven udelukket fra at træffe. Man kan dernæst ikke gjøre Afgangen til at faae Protestudskrifter meddelte saa snæver, at selv Rekvirenten kun kan faae en enkelt Udskrift, der, naar den bortkom, maatte mortificeres, hvilken Ordning med deraf følgende Konsekvenser vilde være til ulideligt Besvær for Bøvelomgangen. Og gaar man ikke saa vidt, men nøies med at fastholde den i Forflaget optagne Regel, hvorefter Udskrift af Protestforretningen kun kan meddeles Rekvirenten, men han dog ikke er udelukket fra at faae en Mængde af Udskrifter, vil det jo bero paa hans Forgodtbeftindende, om en Endofsent skal kunne erholde et Exemplar af Protesten og i Genhold dertil kræve Sikkerhed i Medfør af Bøvellovens §§ 25, 26 og 30 eller ikke; men en saadan Ordning er formentlig ikke tilfredsstillende. Det Korrektere turde derfor være at give Endofsenderne en af Protestekvirenten uafhængig Afgang til Protestudskrifters Erhvervelse, hvilket kan ske ved, at det anførte Punktum i § 10 udelades. Derved

lættes vel Anlæg af Sikkerhedsføgsmaal i Genhold til de anførte Paragrafer i Bøvelloven; men denne Mulighed er formentlig kun en naturlig Konsekvens af Protestens Natur og Betydning, ifølge hvilken den, fom fremhævet, ikke maa gjøres til et identiff. Dokument, men altid let kan kunne staffles tilføede, naar den forkommer. Har man da først, fom Tilfelde er med Bøvellovsforflaget, indladt sig paa at gjøre den til Grundlag for Bøvelsøgsmaal, maa man ogsaa finde sig i, at Søgmaalene kunne mangfoldiggjøres med felve Grundlaget. Betyggelsen mod Misbrug er given derved, at der kun eengang kan søges Sikkerhed hos hver regrespligtig Person, ligesom Bøveln kun kan fordres eengang betalt. Den svenske Forordning om Bøvellovens Indførelse indeholder heller ingen Bestemmelse om Afgangen til Protestudskrifters Erhvervelse. Derimod har Udvalget endnu ikke kunnet bringe i Erfaring, hvorledes Forholdet tænkes ordnet i Norge, og da det ønskes, om muligt, at faae Kundskab dervom, inden det gjør sin endelige Indstilling til Thinget, forbeholder det sig paa dette Punkt at stille Endringsforflag ved 3die Behandling.

Til Slutning skal Udvalget endnu blot bemærke, at det i Overensstemmelse med, hvad der er udtalt i Betænkningen over Bøvellovsforflaget Side 6, ogsaa ved denne Leilighed har taget Spørgsmaalet om Bøvelkursnoteringerne under Overveielse. Den nuværende Ordning, hvorefter der paa Børsen kun noteres Kurs paa Rigsmark og Sterling, skjønnes nemlig ikke at være tilfredsstillende, da der formentlig bør noteres Kurs i et videre Omfang. Da den nuværende Noteringsmaade imidlertid er fastsat ad administrativt, Bei ved Bøvelgjørelse fra Indrengsministeriet 30te September 1858 i Genhold til Igl. Resolution 13de f. M., jfr. Departem. Tid. f. N. Side 862, behøves der formentlig ingen Lov til dette Niemed, men Administrationen vil selv være i Besiddelse af den fornødne Kompetence til at iværksette de paagjældende Forandringer, fom forhaabentlig vilde være gennemførte samtidig med, at den ny Bøvellov træder i Kraft.

I Genhold til det Anførte stiller Udvalget følgende Endringsforflag:

Til § 1.

1) Som 3die Stykke tilføies:
„Sager, fom anlægges mod dem, der have tegnet Borgen (Udval) for en vøvelforpligtet Person til Bøvelforpligtelsens Opfyldelse“.

Svis Endringsforflag 1) vedtages:
2) I Linie 2 udgaar Ordet „Udvalister“ og i Linie 4 ombyttes „, samt“ med „,“.